Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40188
Copyright: Melk, Benediktinerstift

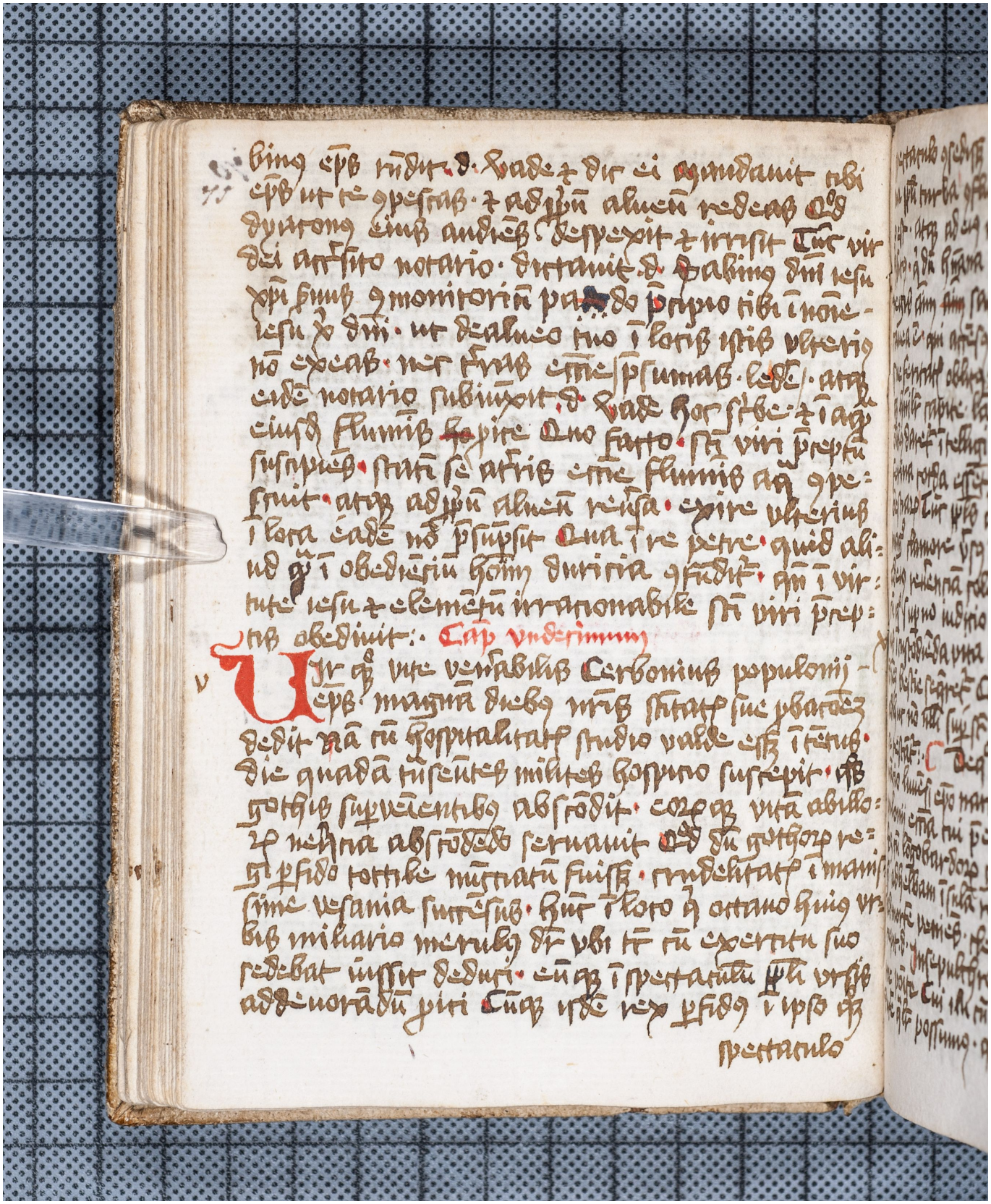

bing eps ridit. d. Quade ? dixit ei agnoscamus ubi
eps ut te oportet. ? adhuc aliquem redeas quod
dyabolo eius audiens. despexit ? irrisit. Tunc vir
dei arsito notario. dixit. d. Habing dni nostri
xpi huius quomodo in pauperio tibi in nocte
iesu xo dni. ut de aliquo tuo i loco istis vbertio
no exercas. nec fratres eius presumas. lede. atque
cade notario subiunxit. d. Quade hoc sibi ? i ag
cius flumis lapide. Quo facto. ps viri prepu
sunpsit. stat se arris eius flumis ad ope:
ratum. atque adhuc aliquem resua. exire vbertius
i loco cade non presumpsit. Qua i re pete. quid ali:
ud qui i obedientia hom dniria egredit. qui i vir:
tute iesu ? clemetia irrationabile ps viri prep:
ns obediuit:. Cap vndecimum

Ut ad vite venerabilis Carbonius populoni-
eps. magna diuina mrs strenue sue probaret
dedit qua ei hospitalitas studio valde esset i tenus.
Die quadam tiscentes milites hospito susceperit. ipse
gothis supveniens abscondit. corpus vita abillo:
? nihil ita abscondere seruauit. ad du gothorum re:
gis fidelis tortibe mutatus fuisse. credebatur i mani
sime vesania suis esse. Hic i loco a oriano quod vr:
bis miliario meruby dr vbi ipse ei exercitu suo
redebat iussit deduci. cum ? i pretanitu ipsi vrbis
adhuc oratu yiri Cum ipse rex yfida i ipso ad

pretanito